

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 28Csp/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120246411
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Beňo
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6120246411.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Radovanom Beňom v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému F. V., Z.. XX.XX.XXXX, B. H. Č.. XXX, XXX XX H., zastúpený JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom P. Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 741,36 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania dňa 17.02.2020 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 741,36 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa XX.XX.XXXX pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXX (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 2.420,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky. Nakoľko žalovaný napriek tejto písomnej výzve svoj dlh z titulu omeškaných splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniaми úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 15.06.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 19.07.2017 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnenému predchodcovi žalobcu sa tak od 27.07.2017 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 19.11.2019 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená žalobcovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 02.09.2019. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaný zaplatil na úhradu svojho dlhu sumu 220,70 Eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 741,36 Eur s príslušenstvom.

2. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol vo veci platobným rozkazom sp. zn. 11Up/390/2020 zo dňa 12.03.2020. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu platobného rozkazu s poukazom na zákon č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Vec bola následne dňa 29.07.2020 postúpená Okresnému súdu Žiar nad Hronom.

3.1. Žalovaný v odpore uviedol, že neuznáva uplatnený nárok v celom rozsahu. Zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14 ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I. prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 2.371,60 Eur (žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 48,40 Eur), čo vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 2.420,- Eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru.

Zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o RPMN aj z toho dôvodu, že veriteľ nezapočítal do výpočtu RPMN náklady spojené s poistením, zo zmluvy o úvere nie je preukázané, že poskytnutie úveru nebolo podmienené prístupím k poistnému plneniu.

3.2. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručku k žiadnej z predložených upomienok a zároveň ani jedna z predložených upomienok nepredstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Keďže žalobca nepredložil výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, nepreukázal splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Z uvedeného dôvodu neuhradené splátky zročné od uzatvorenia zmluvy do 19.01.2020, pokiaľ neboli uhradené sú premlčané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, teda zročné od 19.02.2020 do 19.09.2024, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

3.3. Žalovaný tiež poukázal na § 92 ods. 8 zákona o bankách. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle uvedeného ustanovenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Co/151/2018 zo dňa 08.01.2019 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súd zaujal názor, že základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky je písomná výzva banky adresovaná žalovanému na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní. Keďže v prejednávanej veci žalobca existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepreukázal, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle uvedeného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že svoju aktívnu legitimáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky J., čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom žalobca riadne preukázal svoju aktívnu legitimáciu. Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitimácie súdu predložil aj výzvy jeho právneho predchodcu - banky. Predloženými výzvami doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v

zmluve o úvere, žalobca preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Tým boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným, túto nepovažuje za dôvodnú, nakoľko už v žalobe uviedol, že jeho právny predchodca vyhlásil ku dňu 15.06.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení

predčasnej splatnosti s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 19.07.2017. Žalovaná pohľadávka bola dňa 17.02.2020 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. K počiatku plynutia premlčacej doby zostatku úveru môže dôjsť najskôr dňom doručenia predčasného zosplatnenia dlhu s výzvou na zaplatenie, keďže k zosplatneniu dlhu nemôže dôjsť predtým ako bude výzva na zosplatnenie doručená dlžníkovi. Žalovaným namietaná bezúročnosť úveru je v tomto prípade irelevantná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, tj. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 07.08.2020 zotrval na svojej dovtedajšej argumentácii. Uviedol tiež, že podľa jeho názoru za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať upomienky, na ktoré poukazuje žalobca, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle uvedeného ustanovenia. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach spisová značka 1Co/301/2019 zo dňa 21.05.2020, podľa ktorého za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy, respektíve upozornenie na možné zosplatnenie, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený aj na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Žalobca v podanej žalobe neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, pričom žalovaný poukázal na § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 ZoSÚ.

6. Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 02.10.2020, na ktorom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a oboznámil sa s prednesom právneho zástupcu žalovaného.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že poskytnutý spotrebiteľský úver považujú za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesplnenia náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Okrem toho neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky z veriteľa na iný subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko žalobca nepreukázal, že by zaslal žalovanému výzvu v zmysle tohto zákonného ustanovenia. Tiež nebola platne vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru, nakoľko neboli dodržané podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

8. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že bola uzavretá medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, pričom obsahuje nasledovné údaje o poskytnutom úvere: Výška úveru: 2.420,- Eur; Lehota splatnosti: 108 mesiacov; Druh úrokovej sadzby: fixná počas celej lehoty splatnosti úveru; Čerpanie úveru jednorazovo dňa XX.XX.XXXX; C. X. Q.: XXX; L. X. T. Q.: XX.XX.XXXX; K. A. Q.: XX.XX.XXXX; Výška úrokovej sadzby: 18 % p.a. (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté), platnej ku dňu schválenia úveru; Mesačná anuitná splátka vrátane poisťného: 47,26 Eur, z toho mesačná splátka poisťného: 1,96 Eur. RPMN bola uvedená vo výške 20,21 % vypočítaná z nasledovných údajov: Celkové náklady dlžníka: 2.521,04 Eur; Výška úrokovej sadzby: 18 % p.a.; Výška poplatku za poskytnutie úveru: 48,40 Eur; Výška mesačnej anuitnej splátky: 45,30 Eur; Celkový počet anuitných splátok: 108, Lehota splatnosti úveru: 108 mesiacov; Výška úveru: 2.420,- Eur; Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom: 4.941,04 Eur; Priemerná RPMN: 15,44 %; Odplata: 20,97 %; Najvyššia prípustná výška odplaty: 22,02 %. Súčasťou zmluvy je aj vyhlásenie dlžníka, že podpisom úverovej zmluvy súhlasí s poistením schopnosti splácať tento úver podľa Rámцovej poisťnej zmluvy pre poistenie schopnosti splácať splátky Flexipôžičky uzatvorenej medzi poisťníkom VUB, a.s. a poisťovateľom Poisťovňou Cardif Slovakia, a.s. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky, ktorými sa riadia zmluvné strany vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené v tejto úverovej zmluve.

9. Z Európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, u ktorých žalovaný svojím podpisom potvrdil ich prevzatie dňa 23.09.2015 súd zistil, že v časti Náklady spojené so spotrebiteľským úverom je uvedená „úroková sadzba spotrebiteľského úveru alebo v prípade potreby rôzne úrokové sadzby, ktoré sa vzťahujú na zmluvu o spotrebiteľskom úvere“ údaj: úroková sadzba 18 % p.a., typ úrokovej sadzby: fixná

počas celej lehoty splatnosti úveru. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená vo výške 20,21 %, pričom je vypočítaná z nasledovných údajov: celkové náklady spotrebiteľa, výška úrokovej sadzby, výška poplatku za poskytnutie úveru, výška mesačnej anuitnej splátky, celkový počet anuitných splátok, lehota splatnosti úveru a výška úveru, pričom u jednotlivých položiek sú uvedené údaje rovnaké ako v samotnej zmluve o úvere. V Európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere je ďalej uvedené, že na získanie spotrebiteľského úveru alebo na získanie úveru za ponúkaných podmienok sa nemusí uzavrieť poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru.

10. Z dokumentov Avízo o zadaní platby (č.l. 21-22) súd zistil, že dňa XX.XX.XXXX o 13:36:15 bol zadaný príkaz na urgentnú platbu 2.420,- Eur príkazcom VÚB, a.s. príjemcovi - žalovanému a dňa XX.XX.XXXX o 13:36:28 bol zadaný príkaz na štandardnú platbu 48,40 Eur príkazcom - žalovaným príjemcovi - VÚB, a.s.

11. Zo žiadosti o flexipôžičku podpísanej žalovaným súd zistil, že sú v nej uvedené informácie o bývaní žalovaného (u rodičov/vlastníctvo tretej strany), odvetvie zamestnania je uvedené ekonomicky neaktívne obyvateľstvo, ohľadom finančnej situácie žiadateľa je uvedený čistý príjem za posledný mesiac 720,82 Eur, za predchádzajúci mesiac 654,09 Eur, za ďalší predchádzajúci mesiac 604,03 Eur, ako ďalší záväzok je uvedený spotrebný úver s mesačnou splátkou 247,48 Eur. V žiadosti je uvedené, že žalovaný predložil doklad o priznaní sociálnej dávky dlhodobého charakteru. Žalovaný tiež vyhlásil že všetky informácie jeho sa týkajúce sú pravdivé a úplné a je si vedomý, že v prípade uvedenia nepravdivých údajov a predloženia dokladov obsahujúcich údaje nezodpovedajúce skutočnosti môže byť naplnená skutková podstata trestného činu úverového podvodu.

12. Podľa Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s., časti VI. Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru, banka môže požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný s upozornením na právo banky odstúpiť od úverovej zmluvy. Podľa časti VII. bod 1., ak veriteľ poštou doručuje výzvu na zaplatenie zostatku úveru spolu so splatným príslušenstvom, robí tak doporučenou zásielkou do vlastných rúk na poslednú známu adresu dlžníka. Pre vylúčenie pochybností za poslednú známu adresu dlžníka sa považuje adresa uvedená v úverovej zmluve, ibaže by dlžník banke písomne oznámil zmenu adresy pred dňom odoslania výzvy na zaplatenie zostatku úveru. Tieto písomnosti vrátane iných písomností (napr. upomienky, odstúpenie) sa považujú za doručené aj vtedy, ak sa zásielka vráti veriteľovi ako nedoručiteľná, a to dňom podania zásielky. Inak sa písomnosť, ktorá bola zasielaná ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje za doručenie dlžníkovi dňom, keď podľa údajov veriteľa prevzal, alebo, ak bola písomnosť uložená na pošte v posledný deň lehoty stanovenej poštovým doručovateľom na jej vyzdvihnutie.

13. Z prehľadu splátok a úhrad (č.l. 30) súd zistil, že ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (16.06.2017) žalovaný uhradil žalobcovi sumu 945,65 Eur. Celkovo do postúpenia pohľadávky žalovaný uhradil 2.313,01 Eur. V zmysle žaloby potom po postúpení pohľadávky uhradil 220,70 Eur, t.j. spolu v súvislosti s predmetným úverom uhradil celkovo 2.533,71 Eur.

14. Z dokumentu Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 02.05.2017 súd zistil, že ním právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na okamžité zaplatenie dlžnej sumy 146,05 Eur s tým, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Z podacieho hárku (č.l. 35) vyplýva, že táto výzva bola odoslaná žalovanému ako doporučený list pod podacím číslom J..

15. Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 16.06.2017 súd zistil, že ňou právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že dnešným dňom vyhlasuje predčasnú splatnosť predmetného úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 2.243,04 Eur, z toho istina 2.207,22 Eur a vyzval žalovaného na zaplatenie tohto zostatku v lehote 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Z priloženej obálky vyplýva, že zásielka s touto výzvou bola doručovaná žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, pričom zásielka sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila dňa 19.07.2017 ako neprevzatá v odbernej lehote.

16. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2019 a prílohy k tejto zmluve súd zistil, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu Všeobecnej úverovej banky, a.s. voči žalovanému bola

postúpená na žalobcu. Oznámenie VÚB, a.s. o postúpení pohľadávky bolo odoslané žalovanému dňa 27.11.2019 formou doporučeného listu.

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 23.09.2015 (ďalej len „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 veta prvá ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladnutia

na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 19 ods. 2 veta prvá ZoSÚ, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok (19.11.2019), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 92 ods. 8 veta prvá a druhá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

18. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere zo dňa XX.XX.XXXX, pričom súd túto zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov)

podstatným spôsobom neovplyvňujú. Právny predchodca žalobcu mal pri uzatváraní a plnení zmluvy postavenie dodávateľa, o čom svedčí predovšetkým predmet jeho činnosti uvedený v Obchodnom registri. Z obsahu predmetnej zmluvy nevyplýva a žiadna okolnosť nenasvedčuje tomu, že by ju žalovaný uzatvoril v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, uskutočniač tento právny úkon pod svojím obchodným menom. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, keďže žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a naopak právny predchodca žalobcu do právneho vzťahu vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Uvedené skutočnosti rozhodujúce pre právne posúdenie predmetnej zmluvy medzi stranami v konaní ani neboli sporné.

20. Po oboznámení sa s predmetnou zmluvou o úvere súd nemal preukázať, že by neobsahovala niektoré náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., ktorých absencia by spôsobovala bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany argumentoval, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške úveru (§ 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ) a s tým súvisiaca nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa (§ 9 ods. 2 písm. k) a § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ). Konkrétne žalovaný uvádzal, že reálne mu bol poskytnutý úver vo výške 2.371,60 Eur, keďže veriteľ si okamžite započítal poplatok za poskytnutie úveru vo výške 48,40 Eur. Z predložených dokumentov - avíz o zadaní platby však súd mal preukázať, že žalovanému bola reálne vyplatená na jeho účet suma úveru 2.420,- Eur a až následne bol zadaný príkaz na úhradu sumy 48,40 Eur z účtu žalovaného na účet veriteľa. Čo je však podstatné, z predmetnej zmluvy o úvere, ako aj z európskych informácií o spotrebiteľskom úvere jednoznačne vyplýva, že predmetný poplatok za poskytnutie úveru bol zahrnutý do vstupných údajov určujúcich pre výpočet RPMN. Pokiaľ žalovaný ďalej namietal, že RPMN bola v zmluve uvedená nesprávne z dôvodu, že do jej výpočtu neboli zahrnuté náklady spojené s poistením, súd poukazuje na § 2 písm. g) ZoSÚ, podľa ktorého do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (čo je smerodajný údaj pre výpočet RPMN v zmysle § 19 ods. 2 ZoSÚ) sa zahŕňajú náklady na doplnkové služby, vrátane nákladov na poistné, len v prípade, že spotrebiteľ musí uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V prejednávanej veci súd nemal preukázať, že by pristúpenie k poistnej zmluve bolo podmienkou poskytnutia predmetného spotrebiteľského úveru, naopak z európskych informácií o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že poistenie na zabezpečenie úveru nebolo podmienkou na jeho získanie. Na základe uvedeného súd uzavrel, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo v tomto smere k pochybeniu pri výpočte RPMN, keďže náklady na nepovinné poistenie splácania úveru do tohto výpočtu zahrnúť nie je potrebné.

21. Žalovaný ďalej tvrdil, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nebol dodržaný zákonný postup v zmysle § 53 ods. 9 OZ nevyhnutný pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Súd mal preukázať, že veriteľ výzvou zo dňa 02.05.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Následne výzvou zo dňa 16.06.2017 (teda po uplynutí viac ako 15 dní od predošlej výzvy) veriteľ vyzval žalovaného na zaplatenie celého úveru. Obidve uvedené výzvy boli žalovanému doručované ako doporučený list, a teda právny predchodca žalobcu konal v súlade s obchodnými podmienkami a vykonal všetko, čo bolo od neho možné spravodlivo požadovať v rámci ich doručovania žalovanému. Zásielka s oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote, bolo teda jednoznačne preukázané, že táto zásielka sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Pokiaľ žalovaný spochybnil doručenie výzvy zo dňa 02.05.2017, súd nemal rozumné pochybnosti o tom, že zásielka, ktorá mu bola zo strany právneho predchodcu žalobcu odoslaná ako doporučený list pod podacím číslom J., ako vyplýva z predloženého podacieho hárku (č.l. 35 spisu), obsahovala práve predmetnú výzvu. Súd poukazuje aj na § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého pokiaľ žalovaný poprel predmetné skutkové tvrdenie žalobcu, bol povinný uviesť vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, čo by v prejednávanej veci znamenalo ozrejmiť a preukázať, že mu predmetnou poštovou zásielkou bola zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. doručovaná nejaká iná zásielka.

22. Súd sa však zaoberal aj tým, či boli splnené zmluvne dohodnuté podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Z § 565 OZ vyplýva, že právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky nie je právom, ktoré by mu vyplývalo priamo zo zákona, avšak nie je vylúčené, že takéto oprávnenie veriteľa si strany medzi sebou dohodnú zmluvne. Tak tomu bolo aj v prejednávanej veci, keď zo Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s., ktoré boli neoddeliteľnou

časťou zmluvy o úvere vyplýva, že podmienkou pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu bola skutočnosť, že ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti bol dlžník v omeškaní s viac než 2 splátkami, resp. s jednou splátkou dlhšie než 3 mesiace. Z výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 16.06.2017 pritom jednoznačne vyplýva, že VÚB a.s. vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru dnešným dňom, t.j. dňom 16.06.2017. Z výpisu splátok a úhrad mal však súd preukázané, že zo strany žalovaného bola ku dňu 16.06.2017 uhradená suma 945,65 Eur, pričom v tom čase malo byť uhradených 20 splátok (1. splátka splatná 19.10.2015 až 20. splátka splatná 19.05.2017) po 47,26 Eur, t.j. suma 945,20 Eur. Na základe uvedeného teda súd dospel k záveru, že v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalovaný nebol v omeškaní s jeho splácaním a teda neboli splnené zmluvne dohodnuté podmienky pre možnosť veriteľa zosplatiť úver. Právny úkon vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu je preto potrebné považovať za neplatný, čo má za následok, že predmetný úver dosiaľ nie je v celom rozsahu splatný, nakoľko zmysle zmluvy termín jeho konečnej splatnosti nastane až dňa 19.09.2024.

23. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie jednotlivých strán sporu z hľadiska ich hmotnoprávneho vzťahu. Vecnú legitímáciu má ten, kto je nositeľom subjektívneho práva alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva. Skúmanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, a to aj vtedy, pokiaľ žiadna zo strán sporu nenamieta nedostatok vecnej legitímácie, pričom v prípade zistenia jej nedostatku to má vždy za následok zamietnutie žaloby. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzuje z uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2019, na základe ktorej sa mal stať hmotnoprávnym nositeľom práva na zaplatenie dlžnej sumy voči žalovanému z predmetnej zmluvy o úvere. Z § 17 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 19.11.2019 vyplýva, že nevyhnutnou podmienkou pre možnosť veriteľa previesť svoje práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu je okrem určitej právnej povahy subjektov takéhoto postúpenia skutočnosť, že už nastal termín konečnej splatnosti predmetného spotrebiteľského úveru alebo sa úver stal splatným pred týmto termínom, t.j. v dôsledku vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti. Ako už bolo uvedené, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle predmetnej zmluvy dosiaľ nenastal a vyhlásenie jeho predčasnej splatnosti zo strany právneho predchodcu žalobcu súd považuje za neplatný právny úkon. Súd teda dospel k záveru, že neboli naplnené zákonné podmienky zmysle § 17 ods. 1 ZoSÚ v relevantnom znení pre platné postúpenie pohľadávky pôvodného veriteľa na žalobcu, v dôsledku čoho je potrebné postúpenie predmetnej pohľadávky voči žalovanému považovať za neplatné pre rozpor so zákonom s poukazom na § 525 OZ. Z uvedeného vyplýva, že žalobca sa platne nestal nositeľom práva na zaplatenie dlžnej sumy voči žalovanému, čím nie je daná jeho aktívna vecná legitímácia v prejednávanej veci, čo je bez ďalšieho dôvodom na zamietnutie žaloby.

24. Z uvedených dôvodov súd s poukazom na zásadu hospodárnosti konania nepovažoval za potrebné bližšie sa právne zaoberať ďalšími argumentmi žalovaného týkajúcimi sa dodržania postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách zo strany právneho predchodcu žalobcu a v rámci toho posúdením, či výzvy, ktoré boli žalovanému doručené, možno považovať za výzvu v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, ako aj žalovaným namietanou okolnosťou skúmania jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver zo strany pôvodného veriteľa, kde by prípadné nedostatky mohli viesť k posúdeniu predmetného úveru ako bezúročného a bez poplatkov.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP na základe zásady úspechu. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, keďže žaloba bola zamietnutá. Preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
  1. sa týkajú procesných podmienok,
  2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.